

Jako ve špatné parodii na pohádku o chytré horáky, jsem si připadala, když jsem navštívila výprodej v našem městě. Ukradli mi tam peněženku a potom, co jsem chtěla volat policii, se záhadně našla. Tentokrát jsem měla štěstí, ale předvánoční shon a nadité peněženky nákupu chtivých lidí, jsou pro zloděje rájem. Dávejte si na ně pozor!

Byl to deštivý den, ale co naplat, do papírnictví jsem potřebovala a tak jsem sbalila syna do kočárku a hurá do města. Většinu dárek jsem si objednala na internetu nebo koupila průběžně během října a listopadu, ale přesto na mém seznamu ještě něco bylo, takže jsem si vzala s sebou více hotovosti a vyplatilo se mi to. Během půl hodinky jsem měla nakoupené vše, co bylo potřeba a po návštěvě cukrárny už jsme vyrazili domů. Po cestě jsem si ale všimla výprodeje ve sportovní hale. To je něco pro mě, občas se tam dá totiž narazit na pěkné a přitom levné věci od tepláků přes bundy až po švédské utěrky. Ještě před vstupem jsem se podívala, kolik mám ještě hotovosti a peněženku jsem strčila do kapsy u bundy, a zapnula ji. Jenže projet úzkými uličkami s kočárkem nešlo, takže jsem ho i s batohem nechala na kraji a vydala se hledat poklady. Asi po dvou minutách padl můj zrak na rozepnutý batoh, ze kterého trčela plínka, podvědomě jsem sáhla po kapse a peněženka nikde. Krve by se ve mně nedořezal.

Prošacovala jsem všechny košíky, okolo kterých jsem chodila, kočárek, batoh, ve kterém našťestí mimo jídla a plen pro malého nic nebylo a nic. „Tak to je super, člověk si jde nakoupit a ukradnou mu peněženku“ spustila jsem nahlas a po očku sledovala, jestli někdo nebude nervózní. Chvilí na to ke mně přistoupil muž s ruským přízvukem, zřejmě majitel prodávaných věcí a začal se vyptávat, co se stalo: „Kluci, neviděli jste někde vypadlou peněženku?“ Zahulákal na své kumpány, kteří byli rozeseți po celém obchůdku a hlídali zboží. Sám se pustil do prohrabávání věcí, ale nic. Přehrála jsem si v hlavě, co všechno v peněžence mám. Pět stovek vem čert, ale fungl nová občanka, kterou běžně nosím zvlášť, ale zrovna jsem byla na poště, takže jsem ji zasunula do peněženky, samozřejmě kreditní karta no a také nějaké účtenky, bez kterých nemůžu jít reklamovat a různé slevové karty. Takže jako první jsem vytáhla telefon, abych zjistila číslo, kde můžu zablokovat kartu. „Tak a ještě nahlásit policii ztrátu občanky.“ Přemýšlela jsem nahlas a v tu chvíli na mě pán s ruským přízvukem mává s mou peněženkou a volá, že se našla v jednom košíku. Zajímavé je, že se mi peněženka stihla rozepnout z kapsy, vyskočit a ještě se v košíku schovat tak, že jsem ji v něm nenašla. Muže navíc ani nenapadlo zkontrolovat, jestli je peněženka moje, takže si byl asi jistý. No poklady v těchto výprodejích už nebudu chodit hledat a do února už raději do obchodů nezavítám. Takové štěstí už příště mít nemusím, jako lidé v dalších příbězích.

35-letý Tonda nosil v peněžence pro štěstí i první zoubek svého syna. „Peněženku mám vždy v zadní kapse, takže jsem si myslel, že poznám, když mi ji někdo vytáhne, ale klasika, nakupoval jsem den před Vánoci poslední dárky, lidí, že přes ně nebylo vidět a když jsem se konečně prodral ke kase, peněženka nikde. Kartu jsem zablokoval, peníze oželel, doklady vyřídil nové, ale zoubek mého syna se vrátit nedá. Dokonce jsem podal inzeráty a v obchodě vyvěsil plakát, který nabízel tisícikorunovou odměnu pro nálezce peněženky. Ale definitivně jsem o ni i o

Okradena neokradena

Napsal uživatel

Úterý, 02 Prosinec 2008 20:53 - Aktualizováno Úterý, 02 Prosinec 2008 21:06

zoubek přišel. Teď už v peněžence nosím jen peníze a vše ostatní mám zvlášť.“ Rozčiluje se Tonda.

Jana přišla o celou kabelku. „Ano, jsem hloupá, položila jsem ji do košíku s nákupem, abych z košíku mohla sundat dcerku a jen došlápla nohama na zem, kabelka byla pryč a s ní samozřejmě i peněženka s kartami, klíče, doklady, mobil a drobnosti. Kabelka byla kožená a byla dárek od mého manžela, takže jsem si jí cenila několikanásobně. A to martýrium potom. Zablokovat karty, vyměnit zámky, vyřídit nové doklady... Už bych to znovu zažít nechtěla.“

Mračí se Jana.

Bohužel zloději jsou velmi vynalézaví, takže mnohdy oči na stopkách a ruka na kabelce, nestačí. Asi nejlepší způsob, jak se okradení vyhnout, je nenechávat nákupy dárků na poslední chvíli, vyhýbat se obchodům v době, kdy jsou nejvíce plné a peněženku raději mít přímo v ruce.

Okradli vás? Pomohla vám policie? O jakou nejcennější věc jste přišli?